

ПРОКУРАТУРА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ГЛАВЕН ПРОКУРОР

Вх.№ 17079/2007 г.
София, 23.12.16 г

ЧРЕЗ
ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА
ДО
ВЪРХОВЕН КАСАЦИОНЕН СЪД

И С К А Н Е

ОТ ГЛАВНИЯ ПРОКУРОР НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЗА ВЪЗОБНОВЯВАНЕ НА НАКАЗАТЕЛНО ДЕЛО

УВАЖАЕМИ КАСАЦИОННИ СЪДИИ,

С присъда № 56/23.06.2016г. по НД 107/2016 г. ВКС, Второ наказателно отделение е отменил частично постановеното въззивно решение № 180/09.11.2015 г. по ВНОХД № 141/2015 г. на Апелативен съд – Варна и потвърдената с него присъда № 87/31.10.2011 г. по НОХД № 458/2009 г. на ОС – Варна в наказателно и гражданско осъдителните й части, досежно престъплението по чл. 116 НК.

Вместо тях, на основание чл. 354 ал. 5 пр. 2 вр. чл. 334 т. 2 и чл. 354 ал. 1 т. 1 НПК е постановил нова присъда, с която е признал подсъдимите Николай Димитров Николов и Ганислав Стефанов Начев за невиновни и ги е оправдал, на основание чл. 304 НПК изцяло по повдигнатото им обвинение по чл. 116 НК – в това на 16.04.2007 г., в землището на с. Круша, област Варна в съучастие с Мартин Стоименов и Илчо Адамов, подс. Николов - като подбудител и помагач, а подс. Начев – като извършител, да са умъртвили Венцислав Петров Евтимов и Димитринка Иванова Петкова и деянието да е извършено по особено мъчителен начин за убитите и с особена жестокост.

На основание чл. 304 НПК за невиновни, в това да са извършили престъплението по чл. 116, ал. 1, т. 4, пр. 3, т. 6, пр. 2 и 3 вр. чл. 20 ал. 2 НК

в съучастие с подсъдимите Ганислав Начев – като извършител и Николай Николов – като подбудител и помагач, са признати и подсъдимите Мартин Стоименов и Илчо Адамов. На всеки от тях е определено наказание осемнадесет години лишаване от свобода за престъплението по чл. 116, ал.1, т. 4, пр. 3, т. 6, пр. 2 и 3 вр. чл. 20 ал. 2 НК, което е наложено и като общо най – тежко, на основание чл. 23 ал. 1 НК.

На основание чл. 24 НК съдът е увеличил размера на определените общи наказания на всеки от подсъдимите Стоименов и Адамов с по две години, като наказанието, което следва да изтърпят е двадесет години лишаване от свобода, при първоначален „строг“ режим в затвор, съгласно чл. 61 т. 2 ЗИНЗС.

С присъдата, ВКС е оставил в сила решението по ВНОХД №141/2015г. на АС – Варна в останалите му части, включително и в частта, с която е потвърдена присъдата на ОС – Варна по НОХД №458/2009г. относно зачетения период на предварително задържане, на основание чл. 59 ал. 1 т. 1 и т. 2 НК за подсъдимия Николай Николов, считано от 31.05.2007г. – 25.03.2008 г., както и времето от 25.03.2008 г. до 08.12.2008г., през което спрямо него е прилагана мярка за неотклонение „домашен арест“ като два дни са зачетени за един ден лишаване от свобода.

Присъдата на ВКС, постановена в процедурата по чл. 354 ал.5 НПК е окончателна и не подлежи на обжалване и протест.

При постановяване на оправдателните части на присъдата, досежно обвинението по чл. 116 НК, изключващи авторството на подсъдимите Николай Николов и Ганислав Начев, са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила по чл. 13 и чл. 14 НПК, което е довело и до неправилно приложение на материалния закон, по смисъла на чл. 348 ал. 1 т. 1 НПК.

Направените от касационната инстанция фактически и правни изводи в производството по реда на чл. 354 ал. 5 НПК са резултат на значително надценяване доказателствената стойност на депозираните от подсъдимите обяснения в хода на въззивното производство по ВНОХД № 50/2012 г. по описа на Апелативен съд – Варна, без да е отчетена необходимостта от допълнителна проверка на достоверността им относно релевантните факти, включени в предмета на доказване и особено, възпроизвеждащите механизма на причиняване на смъртта и на двамата пострадали.

Изложеното становище в мотивите на присъдата за ненадеждност и недостоверност на заявеното от защитения свидетел № 4 е изведено въз основа на отказа му да свидетелства за същите обстоятелства, за които е депозирал показания в хода на разследването почти 8 години по-рано. Изводът на съда, че е невъзможно към настоящия момент да се проверят евентуални зависимости на това лице, включително наличието на особен

интерес при предоставяне конкретно на уличаващите показания е изграден единствено въз основа на заявления от свидетеля отказ да депозира показания пред последния въззивен състав на Апелативен съд – Варна. При констатираната непрецизна процедура, затруднила съществено активното участие на защитата на подсъдимите при провеждане на това процесуално действие, касационната инстанция е следвало допълнително да изясни най - вече мотивите за различното процесуално поведение на лицето, които са от съществено значение за обективната преценка на първоначално предоставената информация, преди да направи категоричен извод за ненадеждност и недобросъвестност при използване на този доказателствен източник.

Приетата за установена допълнително, в хода на проведеното съдебно следствие, въз основа на заключението на назначената съдебно медицинска експертиза различна причина за настъпване на смъртта на пострадалите, не кореспондира с останалите събрани в хода на наказателното производство годни доказателствени източници освен с признанията на подс. Стоименов и подс. Адамов.

Безкритичното им възприемане обаче, е оставило неизяснени съществени елементи, които имат пряко отношение и значение за каузалния принос на оправданите подсъдими Начев и Николов към съставомерния вредоносен резултат. В мотивите на съдебния акт не е даден отговор каква е причината, наложила допълнителното доставяне на въжета от подс. Начев, с оглед възприетата промяна във фактическата обстановка, според която смъртта на пострадалите е настъпила чрез привеждането им в безпомощно състояние, обездвижване с поставяне на лепенки на устата и на крайниците им и допълнително връзване на телата с въжета и около врата.

Липсва логичен отговор на възприетата за достоверна, лансирана в обясненията на подсъдимите Стоименов и Адамов теза относно причината, наложила допълнителното връзване на пострадалите. Твърдението, че това е станало, за да се избегне привличането на внимание на трети лица върху движението на микробуса, с който са транспортирани противоречи на предприетите действия от подсъдимите – спиране и допълнително завързване на телата на пострадалите и то по начин, който не просто да препятства движението на телата на пострадалите, но и да игнорира възможността за произвеждане на шум, обстоятелство, което изобщо не е изяснявано в хода на съдебното следствие, проведено от касационната инстанция.

Неподкрепен с доказателства е и изводът на съда, че жертвите са били оставени в продължително време, обездвижени в микробуса, с който са придвижвани, което е довело до настъпване на смъртта, без да е изяснено разстоянието от мястото, на което са прехвърлени от автомобила

на подс. Начев в автомобила на подс. Стоименов до мястото, на което подс. Стоименов и подс. Адамов твърдят да са установили смъртта им.

В противоречие със събраните доказателства за взаимоотношенията на подсъдимите Начев и Николов, включително и на възприетия от състава на касационния съд извод за поет ангажимент именно от Начев да обезпечи не просто „респектирането“ на пострадалите, но и да осигури възможност за възстановяване на имуществените вреди, е тезата, че последният се е дезинтересирал от това си задължение, оставяйки единствено подсъдимите Стоименов и Адамов да контактуват с пострадалите. В този аспект, извън вниманието на съда е останал въпроса, свързан с реакцията на Николов, който при такова развитие на събитията категорично е останал лишен от каквато и да е възможност да си възстанови щетите.

Игнорирането на изводите на назначените технически експертизи, установяващи относителното местоположение на подсъдимите към момента на провеждане на телефонните разговори помежду им, в съответствие с данните от базовите станции, обслужвали района на устието на р. Камчия не е достатъчно, за да обори обвинителната теза относно причината, поради която и четиримата подсъдими са се оказали в един момент на мястото, на което именно са умъртвени пострадалите.

Допуснатите съществени нарушения на процесуалните правила при оценката и анализа на събраните в хода на наказателното производство доказателствени източници, са довели и до неправилно приложение на материалния закон и са основание по смисъла на чл. 422, ал. 1, т. 5 НПК за възобновяването му.

Неправилно и в противоречие със задължителната съдебна практика - ТР № 1/17.06.2010 г. на ОСНК на ВКС по ТД № 1/2010 г., съдът е зачел времето, през което подсъдимият Николов е бил с мярка за неотклонение „домашен арест“ в съотношение 2:1 /два дни „домашен арест“ за един ден лишаване от свобода/. Нормата на чл. 59 от НК е материално правна, а наказателното производство към 14.04.2009 г., когато е влязло в сила изменението на чл. 59 НК /ДВ бр.27/2009 г./ не е било приключило, поради което времето от 25.03.2008 г. до 08.12.2008 г. през което е изпълнявана мярката за неотклонение „домашен арест“ е следвало да бъде зачетено в съотношение 1:1, т. е. един ден „домашен арест“ за един ден лишаване от свобода. Допуснатото нарушение е съществено и рефлектира върху правата на подс. Николов, а отстраняването му е в негова полза.

Предвид изложеното и на основание чл. 419, ал.1, чл. 420, ал.1, вр. чл.422, ал.1, т.5, вр. чл.348, ал.1, т.1 и 2, вр. чл.424, ал.1 и чл.425, ал.1, т.1 и т.3 НПК, правя следното

И С К А Н Е :

ДА ВЪЗОБНОВИТЕ НД № 107/16 г. по описа на ВКС, 2-ро н.о., да отмените постановената присъда от 23.06.2016 г., в частта, с която подсъдимите Николай Димитров Николов и Ганислав Стефанов Начев са признати за невиновни и са оправдани по повдигнатото им обвинение по чл.116, ал.1, т.4, пр.3, т.6, пр.2 и 3 вр.чл.20 НК, а подсъдимите Мартин Величков Стоименов и Илчо Тодоров Адамов са оправдани в това да са извършили престъплението в съучастие с подсъдимите Ганислав Стефанов Начев и Николай Димитров Николов, и да върнете делото за ново разглеждане от друг състав на съда, а така също и да измените постановеното по ВНОХД № 141/2015 г. на АС - Варна решение от 09.11.2015 г. в частта, с която на основание чл. 59, ал. 1 НК съдът е приспаднал времето, през което подс. Николай Николов е бил с мярка за неотклонение „домашен арест“ от 25.03.2008 г. до 08.12.2008 г., като се зачете един ден домашен арест за един ден лишаване от свобода.

**ГЛАВЕН ПРОКУРОР: (п)
СОТИР ЦАЦАРОВ**